

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΡΕΥΝΑΙ, ΔΙ'ΥΛΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ (*)

*Υπό ΑΝΑΣΤ. ΚΩΝΣΤΑ

Αντιπρόδρου 'Εν. 'Ελλ. Χημικών

Μέχρι τοῦ 1900 σχεδόν τὸ κῆριον προΐον τοῦ πετρελαίου ἦτο τὸ φαιστικὸν πετρέλαιον. Ἐκτοτε ἡ διάθεσις τοῦ σποκινητοῦ, τῶν πετρελαιοκινητῶν Diesel, ἡ χρῆσις τοῦ μαζοῦ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ γαιάνθρακος, ἡ αὐξήσις τῶν ἀναγκῶν εἰς λιπαντικά καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐκ τοῦ πετρελαίου παρανομιῆς ἀσφάλτου διὰ τὴν ὁδοποιίαν, ἐξημυόργησαν καταναλώσεις δι' ὅλα τὰ παράγωγα τοῦ πετρελαίου.

Πρὸ 100 ἐτῶν ἡ διεθνὴς παραγωγὴ πετρελαίου ἦτο περί τοὺς 1000 τόνους ἐνθ' ὅσῃρον ἐφῆσεν τὰ 700 ἑκατομμύρια τόνων ἐτησίως. Τὰ 50% περίπου τῆς παραγωγῆς προέρχονται ἀπὸ τὰς Η.Π.Α., ἄλλα δὲ ἀποθέματα τῆς Ἀμερικῆς ἐξαντλοῦνται, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι τὸ 50% τῶν γνωστῶν ἀποθεμάτων εἰσὶ εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν. Τὰ συνολικὰ ἀποθέματα ἑπαρκοῦν τοῦλάχιστον διὰ 25 ἐτη.

Ἀνὰ τὸν κόσμον ὑπάρχουν σήμερον 650 μεγάλα καὶ μικρὰ θεμέλια. Τὸ μεγαλύτερον εἶναι εἰς τὸ Ἀδριακὸν τῶν Πελοπονησικῶν Κόλπου μὲ ἐτησίαν δυναμικότητα 24 ἑκατομμυρίων τόνων ἄργου πετρελαίου, ἄλλα ὑπάρχουν πολλὰ μικρὰ μὲ δυναμικότητα 100.000 τόνων καὶ ἱδρύονται τοιαῦτα καὶ σήμερον.

Ἐπτά μεγάλαί ἐταιρεῖαι ἐλέγχουν τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς διεθνούς παραγωγῆς καὶ κατέχουν τὰ 46% τῶν ἐξαμενοπλίων. Αἱ ἰδιωτικαὶ αὐταὶ ἐπιχειρήσεις μὲ μὲ πολλὰς ἄλλας μικροτέρας, διετήρησαν τὸ ρυθμικὸν ὀρυζῶν ποῦ ἀποτελεῖται διὰ τὴν πρόδον, ἐπιχειρήσεων αὐτῶ τοῦ εἴθους.

Ὅπου ἔγιναν προσπάθειαι κρατικοποιήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων πετρελαίου ἐσημειώθησαν ἀποτυχίαι καὶ ζημίαι. Διδακτικώτατα εἶναι τὰ παραδείγματα τοῦ Μεξικοῦ, τοῦ Περού, τῆς Ἀργεντινῆς, τῆς Αἰγύπτου καὶ τοῦ Ἰσραῆλ. Ἡ κρατικὴ μηχανὴ δὲν εἶναι κατάλληλος διὰ ἀκροβα-

τισμοῦ. Ἀντιθέτως ἐπιφειστερά ἀπεδείχθη ἡ κρατικὴ συμμετοχὴ εἰς μεγάλας ἐπιχειρήσεις κατὰ τρόπον ὅστε νὰ μὴ ἐξαφανίσῃ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ νὰ μὴ μεταβάλῃ τὰς ἐπιχειρήσεις εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἄν ἀβροίωσαμεν ὅλα τὰ ἄτομα ποῦ ἀπασχολοῦνται μὲ τὴν ἔρευναν, τὴν παραγωγὴν, τὴν βιομηχανίαν, τὰς μεταφορὰς καὶ τὴν ἐμπορίαν τῶν πετρελαιοειδῶν καὶ μὲ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν 100 ἑκατομμ. αὐτοκινήτων καὶ ἑλκυστήρων, τῶν ἀεροπλάνων, τῶν πετρελαιοκινητῶν κλπ. τότε θάβανον εἰς διεθνῆ ἀπασχόλησιν ἄνω τῶν 100 ἑκατομμυρίων ἀτόμων, δηλαδή καταλήγουμεν εἰς τὸ καταπληκτικὸν συμπέρασμα δι' ὅτι μὲ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των, τὸ 1/6 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς ἀποξὴ ἀμέσως ἢ ἐμέσως ἀπὸ τῶν παραγωγῶν καὶ τὴν καταναλώσιν τῶν προϊόντων τοῦ πετρελαίου.

Εἰς πολλὰ κράτη τὸ πετρέλαιον μετέτρεψε τελείως τὸ ἐκ ὀφιστοιμένας οἰκονομικὰς συνθήκας καὶ τὰ ἐκ τοῦ πετρελαίου εἰσοδήματα ἔδωσαν τὴν δυνατότητα ἐκτελέσεως μεγάλων ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

Αἱ ἔρευναι εἰς ὅσον τὸν κόσμον συνεχίζονται ἐντατικῶς καὶ σήμερον ἔχουμε 44 πετρελαιοπαραγωγῶς χώρας. Μεταξὺ τούτων περιλαμβάνονται καὶ ὅλοι οἱ γεγινότες μας. Ἡ Ἀλβανία, τῆς ὁποίας αἱ ἐνδείξεις δὲν διέφερον πολὺ ἀπὸ τὰς δικῆς μας, εἶναι πετρελαιοπαραγωγὸς ἀπὸ τῆς Ἰταλικῆς κατοχῆς.

Ἡ Τουρκία ἔχει ἤδη παραγωγικὰς πηγὰς εἰς τὸ Ἀσιατικὸν τῆς τμημα καὶ ἤδη ἔρευνά τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην, Ἡ Γιουγκοσλαβία καὶ Ἡ Βουλγαρία ἔχουν ἤδη ἀξιόλογον ἔγχωριον παραγωγὴν. Ἡ Ἰταλία ἐκτέλεσεν εὐρυτάτας ἐρέυνας εἰς τὰς βορείους Ἐσπερίας αἱ ὁποῖαι ἀπέληξαν εἰς ἀνάερον πλουσιωτάτων πηγῶν φυσικοῦ ἀερίου μὲ τὸ ὅποιον καλύπτουν σημαντικὸν μέρος τῶν ἐνεργειακῶν ἀναγκῶν, ἤδη δὲ ἔχει καὶ παραγωγικὰς πετρελαιοπηγὰς εἰς τὴν Σικελίαν καὶ αἱ ἔρευναι συνεχίζονται.

(*) Τὸ ὄρθρον αὐτὸ ἀποτελεῖ περίληψιν ἑμιλίας «Περὶ ὄρθρον κακοῦμαι» γεινομένης τῆν 20 Ἰανουαρίου 1955 εἰς τὴν ἀσπρὴν ἑμιλίαν τοῦ Ε. Μ. Παλατιχίου καὶ τοῦ Διεθνούς Γραφείου Ἐργασιῶν τῆς Γενεύης.

Έχει πετρελαιο ή Ελλάδα;

Είναι απογοητευτικός το ότι η Ελλάδα, παρά τας άπορορηταίς ενοχίας ένδειξεις, δέν κατώρθωσε άκόμη να μάθη άν έχη ή δέν έχη πετρελαιο. Υπάρχει εις τήν Ζάκυνθον μία φυσική πηγή πετρελαίου, αλλά ποτέ δέν έγιναν έκεί συστηματικά έργασια. Η τελευταία έρευνα έγινε το 1927 άπό κάποιον Άγγλικόν Όμιλον ά οποίος μίαν ήμέραν δίκασε τας πενιχράς άλλωστε έργασίας του, τά έμάζεψε και έφυγε. Κανείς άπό μέρος του Κράτους δέν παρεκολούθησε διά να μάθωμεν τί έκαμε, τί εώρθε εις τας γεωτρήσεις του, και διατί τός δίκασε. Έσχάτως άνεκρινώθη δτι «Τό Συμβούλιον Μεταλλείων» έδωσε μίαν προέγκριση έκμισθώσεως του ήμισου τών δικαιωμάτων τών ύποκρητών τής Πετρελαιοπηγής Ζακύνθου πρός «Αμερικανικόν Όμιλον άπό τήν προηβέβαιον δτι ό κάτοχος του ήμισου τής έκμεταλλώσεως θά άναγνωρίσθι τελικός ώς μισθώτης άπό τό Υπουργειον Βιομηχανίας, ένώ οι κάτοχοι του άλλου ήμισου έχουσι τήν εχτίραση να έκμισθώσουν τό δικαιώματά των εις τόν ζώνον ύμλον ή να τό διατηρήσουν ζητούντες βελτίωσιον τών όρων εκμισθώσεως».

Αυτό άκριβώς γράφει ή άνακοίνωσις του Υπουργείου, και τώρα ερωτάται ποίος θά είναι ό Όμιλος που θά συμβλήσθι με τόν κάτοχον του ήνός ήμισου τής μη άνεγνωρισμένης έκχωρήσεως και άπι πλέον χωρίς να έξερη τί όξιώσεις θά έγείρουσι οι κάτοχοι του έτέρου ήμισου.

Κάπως κολλυτέρα έμφανίζεται τελευταίως ή κατάσταση εις τήν Άυτικήν Θράκην, όπου εκτελούνται έρευναί άπό τήν Έλληνικήν Έταιρείαν ΗΛΙΟΣ, έν συνεργασία με μίαν γερμανικήν έταιρείαν, προβλεπεται δέ δτι τήν άναίξιν θά άρχίσουσι έρευνητικά γεωτρήσεις. Έκπρόσωποι του Κράτους δέν παρεκολούθησαν τας γινόμενας έρένας.

Τό Έπι Κυβερνήσεως Μεταξύ έξεχωρήθη εις τόν έγκατεστημένον εις τήν Άμερικάν η Έλληνα Χέλην τό προνόμιον εκτέλεσεως έρευνών, δέ' άλλωτερον σχεδόν τήν Έλλάδα. Έξετελέσθησαν τότε μερικά γεωτρήσεις εις τήν περιοχήν τής Ήλεας, διακοπείσι κατά τόν πόλεμον. Έξ' όσων έγράφησαν άπό τόν παρακολουθήσαντα τάς έργασίας αυτές άείμητον Λιάτουκαν ή γεωλογική διαμόρφωσις τής περιοχής αύτής παρέχει εσπώλας έπιπέδας άνευρέσεως πλούσιων πετρελαιοφόρων κοιτασμάτων. Υστερα άπό μακράς συζητήσεως ή σύμβασις Χέλη άνευεώθη διά δύο έτη. Κατά τήν διάρκειαν τής διετίας αύτής που έληξεν ήδη έγιναν τρείς μόνον νέαι γεωτρήσεις. Τάς έργασίας αυτές περιέβαλε πλήρης μυστικότητα, τό έπίσημον Κράτος δέν παρεκολούθησε και κατά όριον άνακοίνωσι άπηγορεύεται εις Έλληνας έπιστήμονας ή παρεκολούθησι τών έργασίων.

Τόν περασμένον Αύγουστον έδημοσίευσε εις τό «Τεχνικά Χρονικά» ένα άρθρον διαμαρτυρίας με σαφείς όπαιτιγμούς διά τήν έπικρατούσαν άνωμαλίαν, αλλά οι ένδασφερόμενοι έκριναν συμπεράσματα, άν και προκληθέντες, να μη δώσουσι κομμίαν άπάντησι.

Τώρα κανείς δέν ξέρει σαφώς άν ή σύμβασις Χέλη ισχύει ή εληξέ, άν τό Κράτος είναι ελεύθερον να προκηρύξη διενήν διαγωνισμόν διά τήν εκτέλεσιν έρευνών και κανείς δέν έμαθε τά συμπεράσματα τών γενομένων έρευνών. Έν τούτοις άπό διετρώς άκριτομυθίας και άπό δημοσιογραφικάς πληροφορίας μη διαφυσθεσίσις, πρέπει να θεωρηται βέβαιον δτι εις τήν Ήλεάν έχουσι εξακριβώθη πετρελαιοφόρα κοιτάσματα, άλλα κάποιος ένδασφείρατι να μη έμφανισθών και αι διαπραγματεύσεις δέν προχωρουσι. Εις τήν όπώλοπον Έλλάδα τήν περιλαμβανομένην εις τήν Σύμβασιν Χέλη, δέν έγινε καμία έργασία παρ' όλων δτι ύπάρχουσι άπειροι ενοχίαί ένδειξεις, και βλας ύσιαιτέρως εις τήν Ήπειρον τήν γειτονιάσαν με τήν πετρελαιοπαραγωγόν Άλβανίαν όπου ύπάρχει και μία εκχώρησις προς τήν Έθνικήν Τράπεζαν.

Τό 1951 όπεβλήθη πρός τό Υπουργειον Συνταγισμοδ έντενός όπόμνημα όφειλόμενον κυρίως εις τόν διακεκριμένον Ούγγρον γεωλόγον De Isoczj το όποτιον καταλήγει τό δτι εις τήν Έλλάδα κοφίστανται σαφείς πιθανότητες ύπάρξεως κοιτασμάτων πετρελαίου άλλα άρειτέλις συστηματικά έργασια διά τήν άνεύρεσιν των.

Πολλάί ξέναι έταιρείαι έζήτησαν και ζητούν δικαιώματα έρευνών άλλα εις κομμίαν δέν παραχωρούνται με τήν πρόφασιν δτι τό Κράτος είναι δεσμευμένον με τόν Χέλην. Ποίος ξέρει άν τά άποθέματά μας, κάμουν τήν Έλλάδα μίαν ήμέραν χώραν εξαγωγής πετρελαίου και λύσουσι τό οικονομικόν μας πρόβλημα.

Έν τό μεταξύ εξακολουθοϋμεν να εισάγωμεν τό παράγωγα του πετρελαίου (1.330.000 τόννουσι τ' 1953) και να πληρώνομεν σήμερα μεν 40 έκατομμύρια δολλ. άμερον 50 και μεθούρον περισσύτερα. Σημειώτεον δτι άπό τήν εξαγωγή τών σπυριών μας εισπράττομεν περί τό 20 εκατομμύρια δολλάρια και άπό τήν εξαγωγή τών κοπών μας 40—50 εκατομμύρια και δτι σήμερα ή αξία τών εισαγομένων όργών καυσίμων αντιπροσωπεί τό 1/7 περίπου του συνόλου τών εισαγωγών μας. Κάθε λογικός άνθρωπος πρέπει να σκεφθί δτι έχομεν ύποχρέωσι να διαπανήσωμεν έφ' όσα ένα πολύ μεγαλύτερον ποσόν δι' έρένας διά να απαλλαγώμεν άπό τήν σιμφοργίαν αύτήν. Τά άλλα Κράτα έτσι σκεπτόνται, ή Έλλάς όμως προτιμά τόν εθελον όρόσον που πιναχίται ήμιας και πλουτίζει τούς ξένους. Φαντασθήτε άν εφρήθι πετρελαιο τον εγκλημα έσχάτης προδοσίας κατά τού κοινωικού συνόλου έχομεν διαπραξεί μέχρι σήμερα και εξακολουθοϋμεν να διαπραξείτωμεν.

Ίδρυση βιομηχανίας πετρελαίου εις τήν Ελλάδα

Πρό 20ετίας περίου είχε ζητηθή από ξένον Όμιλον άδεια ίδρυσεως διυλιστηρίου ή όποια απορρίβη διότι τό Ύπουργείον Οικονομικών έκρινεν ότι θά ήτο δύσκολος ό έλεγχος τής φορολογίας του παραχθασμένου φωσφιστικού πετρελαίου. Διά παράνομον λόγον καταστράφη κάποτε εις τήν χώραν μια ή τευτοκαλιέργεια και ή ζαχαροβιομηχανία εις τήν πρώτα τής βήματα.

Ός μέλος διαφόρων μεταπολεμικών Έπιτροπών είχα τήν άδικριαν να εισηγηθώ από του 1945 έπανελημμένως τήν ίδρυσιν διυλιστηρίου εις τήν Ελλάδα και ή εισηγήσις μου αυτή έγινε αποδεκτή από τάς άς Έπιτροπός και περιελήθη εις όλα τά προγράμματα Άνασυγκροτήσεως. Αί άλλαι Χώραι τής Οργανώσεως Εύρωπαϊκής Οικονομικής Συνεργασίας όπερήσαν και αούτος τοός σκοπούς του Σχεδίου Marshall, εξαπλάσασαν τήν δυναμικότητα τών διυλιστηρίων του και εις πολλάς περιπτώσεις όπερεκάλυψαν τός ανάγκας των. Διυλιστήρια κατέχουν ήδη και όλαι αί γειτονικαι μας χώραι. Εις τά προγράμματα Εύρωπαϊκής Άνασυγκροτήσεως περιλαμβάνετο σχετικόν κοντόλιον και διά τό Έλληνικόν Διυλιστήριον, αλλά επειδή δέν καταρθώμεν να τό χρησιμοποιήσωμεν, τελικώς τό έχάσαμεν μαζί με τόσα άλλα. Άν είχαμεν σήματα τό διυλιστήριον θά έξοικονομούσαμεν εις συνάλλαγμα 8—10 εκατομμύρια δολάρια έτησίως και κάθε χρόνο ή ζήτσια μας μεγαλώνει.

Τό 1950 όπερήθησαν προς τό Κράτος κατόπιν προκηρύξεως σχετικό διαγωνισμό, προτάσεις ίδρύσεως διυλιστηρίου, αλλά τό Κράτος μετά όρμον σκέψιν, εις τήν όποιαν τήν έβοήθησε και ή Άμερικανική Άποστολή, απέφυγε να λάβη απόφασιν. Τόν Σεπτέμβριον του 1953 προεκπρόχη δεύτερος διαγωνισμός διά τήν ίδρυσιν και έκμετάλλευσιν διυλιστηρίου. Διά τήν εξέλιξιν του διαγωνισμού αούτου και διά τός λόγους τής ματαιώσεώς του, είναι πολύ διαφωτιστικά τά πρακτικά τής Δημοσίας Συζητήσεως που έγινε κατά Σεπτέμβριον. Οκτώβριον και Νοέμβριον του 1954 εις τό Τεχνικόν Έπιμελητήριον και τό έπί τής συζητήσεως αούτης πέρσιμα τής Διοικούσης Έπιτροπής. Άλλά τί όφελεί; Τό κακόν έγινε, τό χρόνια περνοού και ή Ελλάδα, δηλαδή ήμεις ό Έλληνες, πληρούμεν άδικα από εκείνα που δέν έχομεν.

Τήν 16ην Ιουλίου 1954 προεκπρόχη τρίτος κατά σειράν διαγωνισμός διά τήν κατασκευή διυλιστηρίου, διά λογαριασμόν του Κράτους αούτουν τήν φοράν, δηλαδή τό Κράτος, μετά νέαν σκέψιν άρκετιόταν τών προηγουμένων, άκυρώσαν τόν δεύτερον διαγωνισμόν, έκρινεν ότι πρέπει να κατασκευασθ τό διυλιστήριον διά λογαριασμόν του και να τό παραχθή κατόπιν προς έκμετάλλευσιν εις ιδιωτικήν έπιχείρησιν, υπό όρους που δέν έχει σκεφθή ακόμη.

Διά τήν κρίσιν τών προσφορών προσέλαβε και Άμερικανόν Τεχνικόν Σύμβουλον. Η προθεσμία τής όποβόλης τών προτάσεων έληξε τήν 20ην Σεπτεμβρίου. Ο Έξνος Σύμβουλος τός έμελέτησε και όπέβαλε πρό τριμήνου τό πόρισμά του. Έξ όλοια συνιστήθη και Έλληνική Έπιτροπή ή όποια άφού έμελέτησε τός όποβλήσεις προτάσεις όπέβαλε και αούτ ή περί τός άρχάς Δεκεμβρίου τό πόρισμά της και ένώ όλοι άνέμενον δι ύστερα από τήν αξόλογον αούτην διαδικασίαν θά όπήχον όλα τά στοιχεία διά να κατακυρωθ ή διαγωνισμός, τήν 10ην Δεκεμβρίου ό Έξνος Σύμβουλος συνέταξε νέαν Συγγραφήν Ύποχρεώσεων ή όποια παρεδόθη προς τός προκηθέντας προς όποβόλην νέων προτάσεων.

Είναι άκατανόητον διατί ό Σύμβουλος έπερίμενε να καθοδόν τρείς μήνας ακόμη και να αναρρηθή λήξαν τό έργον τής Έλληνικής Έπιτροπής. Άντι να όποβάλλη τήν νέαν Συγγραφήν με τήν πρώτην του έκδοσιν και διατί γίνεται άποδεκτή ή διαγωγή αούτ ή προκαλείται νέα άναβολή άρκετών μηνών που βαρύνει τήν Έθνικήν Οικονομίαν με μερικά άκόμη εκατομμύρια δολάρια πέραν εκείνων που έχάθησαν από τήν τρηβήσιν μέχρι σήμεραν παρελκυστικήν τακτικήν.

ΆΞΕΙΣ ΕΪΘ να αναφερθή ότι ό διαγωνισμός γίνεται διά έλασθνήσιν όποιου τό Κράτος δέν έχει άποφασίσει άκόμη που θά τοκαθεστή τό διυλιστήριον και ότι διά τής κρατικής κατασκευής τό διυλιστήριον πρόκειται να στοιχίξιν πολύ περισσότερο από δι ή θά έστοιχίξιν εις τός ιδιώτας.

Είναι ένδεχόμενον κάποτε να προκληθ ή νέα Δημοσία Συζήτησις διά να διαπιστωθόν, πολύ άργά και πάλιν, νέαι άστοχαι κρατική ένέργειας, ίσως δε και περίεργα χαρισίμβ του Κητήματος εκ μέρους του Έξνου Συμβούλου, ό όποιος σημειωτέον, δέν άνήκει εις τόν κύκλον των διεθνώς άνεγνωρισμένων έμπερογνομώων έπί του πετρελαίου.

Κοιμήθησαν

Όσοιδήποτε άπογοητευτική και άν είναι ή εικόνα είναι δυστυχώς άπόλυτος πραγματική, έλλοιστε τά ίδια πράγματα έπαναλαμβάνόντας εις τήν έκτέλειαν όλων τών μεγάλων μας έργων που απαιτούν λόγω του μεγέθους των τήν κρατικόν συμπυράστασιν. Η Έλλάς έξακολουθεί να είναι Χώρα πτωχή διότι είναι άνεμετάλλευτος. Έχομεν διασκετοκρομια τόνων λιγνίτου και τά κεραιόρμον. Έχομεν πλούσια κοιτάσματα βωλίτου, μαγγνησιου, σιδήρου και άλλων μεταλλευμάτων και τά έξόγομεν άκατέργαστα διά να άπολούσωμεν άλλοι τό κέρδος τής κατεργασίας και ληρωνοόμεν ότι τά μεταλλεύματα άποτελούν πολύτιμον κληρονομίαν ή όποια όμως δέν ζαναγιίνεται. Η θάλασσα μαν μπορεί να μάς δώσ ήφρον και φθνήν άλάτι προς έξαγωγήν. Τός όραυλικός μας πώσιμα μόλις τώρα άρχίζομεν να τός εκμεταλλεύμεθα

μέ βραδών ρυθμών. Τό άξιωτον του άέρου μας περιμένει νά τό μετατρέψουμε εις λιπώματα διά τήν έλληνικήν γεωργίαν, τό πετρέλαιον περιμένει μέσα εις τήν ελληνικήν γήν νά τό ανεύρωμεν, καί ήμεις συζητούμεν.

Εμπισιάσαμεν άλλοτε τήν Ίβρισην βυδιστηρίου καί κατεστρέψαμεν τήν ζαχαροβιομηχανίαν εις τό πρώτον της βήματά δια νά μή τυχόν δυσχερανθή ή εισπραχθών των φόρων, αλλά έληθομύνησαμεν ότι δια νά εισπραχθών φόροι πρέπει νά προηγηθή ή δημιουργία πλούτου καί ή Ίβια νοοτροπία συνεχίζεται καί παρικοποιεί τήν τήν τεχνικήν ανάπτυξιν τής χώρας, ή όποία θα δημοσιουργήσεν τόν πλούτον. Η τακτική αύτή βαρύνει όλους μας, τούς πολιτικούς μας, τούς οικονομολόγους μας καί τούς τεχνικούς επιστήμονας, είτε άνήκουν εις τήν Κρατικήν μηχανήν, είτε ειδικονομούν εκτός αυτής. Η πραγματοποίηση των μεγάλων καί βασικών βιομηχανιών που σάς ανέφερα θα μας εξοικονομήσεν συνολογία 120 εκατομμυρίων δολλαρίων έτησίως, θα καλύψη έθλαδή τό έλλειμα του έμπορικου μας ίσοζυγίου, θα δημοσιουργήσιν έργασιαν δια 100.000 άνέργους καί παραστήσιντας συμπόλιτας μας, θα μεταμορφώσιν όλην μας τήν οικονομίαν καί όμως δέν γίνεται τίποτε. Πρέπει νά εύρεθί τρόπος νά άκουσθών δια τό από όλων τών κόσμων. Δέν ώφελεί νά τό λέγωμεν μεταξύ μας, νά άγονακτούμεν καί κατόπιν νά πηγαίνουμε στό σπίτι μας.

Εξήφρασθήσαν παράπονα ότι δήθεν ή Ίβιατική πρωτοβουλία δέν ενδιαφέρεται δια τήν ανάπτυξιν των μεγάλων βιομηχανιών άλλ' εστιαν έξεθελώθη σαβαρώτατα τό Ίβιατικόν ενδιαφέρον δια τήν Ίβρισην τού βυδιστηρίου, τό Κράτος, όφου ένέπαιζε τούς ενδιαφερόντας επί 9 μήνας, κατόπιν τούς απέπεμψε δια νά κόμη τό

βυδιστήριον δια λογαριασμόν του. Άς δεχθώμεν επεικώς, ότι ή τακτική αύτή προήλθε από άνικανότητα του Κράτους νά φέρη εις πέρας παρομοίας διαπραγματεύσεις, άλλα εις τήν ύπόθεση των έρευνητών τό ζήτημα είναι πολύ σοβαρώτερον. Η δλη εκών ειδής τήν έντύπομεν ότι τό 40 εκατομμύρια δολλάρια που εισπράττονται δια τήν προμήθειαν των εισαγομένων όργων καυσιμίων άμύνονται καί ότι κάποιος πληρώνει δια νά καθυστερήσιν όσον είναι δυνατόν ή ύπόθεση του πετρελαίου εις τήν Έλλάδα.

Από τήν σειράν αύτήν των όμιλιών, μέσα εις τόν Οίκον αυτόν τής Τεχνικής, πρέπει νά προκύψη κάποιο θετικόν κέρδος. Πρέπει νά μάθωμεν όλοι διατί δέν γίνεται τίποτε, διατί δέν προχωρεί ή τεχνική αξιοποίησης. Πρέπει νά άκουσθί ή πραγματικότητα διατί δέν είναι δυνατόν νά προχωρήσωμεν διαν άποκρίτομεν τήν άλήθειαν δια νά μήν θίξωμεν κανένα. Είναι άπαράδεκτον νά θυσιάζονται συνεχώς τό συμφέροντα του συνόλου δια νά μή θίξωμεν μερικά άτομα. Έπανολογώμεν ότι ή εύθύνη ήμων των Τεχνικών είναι βαρυστάτη, διατί είμεθα εις όσιν καλλίτερον από κάθε άλλον νά γνωρίζωμεν καίς εκτάσεως είναι ή ζήμια που γίνεται.

Πρέπει νά έννοήσωμεν όλοι ότι άνήκομεν εις μίαν μεγάλην τεχνικο-οικονομικήν επιχείρησιν που λέγεται ΕΛΛΑΣ καί ότι δια νά προκόψωμεν πρέπει νά προκόψη πρώτον ή επιχείρησις αύτή, άλλα δια νά γίνη αύτό χρειάζονται άγώνες καί θυσιαί. Πρέπει τέλος νά πιστώσωμεν όλοι καί ειςαιτέρως οι νέοι Τεχνικοί, ότι ή Έλλάς δέν είναι πτωχή, άλλα είναι άνοργάνωτος καί άνεκμετάλλετος καί ότι μπορεί νά μας έξασφαλίση συνθήκας ζωής πολύ καλλίτερας από τας σημερινάς.

Υ. Γ. "Ας μή νομοθή ότι τό άνωτέρω στρέφονται κατά τής σημερινής Κυβερνήσεως. Τό Ίβια, καί χερότερα ίσως, θα συνέβαινον καί συνέβαινον επί εισαδήσιντας Έλλης Κυβερνήσεως τό γεγονός ότι ή τελευταία εξέλιξις τής ύπόθεσεως των έρευνητών καί του βυδιστηρίου έλαθε χώραν επί τής σημερινής Κυβερνήσεως, άποτελεί μόνον μίαν σύμπτωσιν, άλλα άπεκονεί τήν έγκριστούσαν νοοτροπίαν. Έναντίον τής νοοτροπίας αύτής, έναντίον τής άδιαφορίας καί της άποφυγής των ευδών (εκτός άν ύπάρχουν άμεσα συμφέροντα) στρέφονται τό άνωτέρω καί τήν νοοτροπίαν αύτήν πρέπει νά εύρεθί τρόπος νά καταπολεμήσωμεν.